

[Ragnhild Andersen.]

kvindelige medlemmer af det høje folketing at gå med til, at indtægtsgrænsen kommer op på de nævnte 8 000 kr.

Der kan gøres den indvending, at de 8 000 kr. i dag er for lav en indtægtsgrænse, idet den ufaglærte arbejder siden 1953, da betænkningen blev afgivet, har opnået en noget højere gennemsnitsfortjeneste. Jeg har imidlertid ikke forhøjet dette tal, dels for ikke at vanskeliggøre en løsning, dels også fordi der i selve lovforslaget ligger en vis reel, om ikke stor, så dog påviselig forhøjelse af indtægtsgrænserne. Den er som sagt ikke stor, men den er der, og det er forklaringen på, at jeg ikke har forhøjet de 8 000 kr., skønt den ufaglærte arbejders gennemsnitsfortjeneste i dag er højere, end den var, da kommissionen afgav sin betænkning.

Jeg må derfor udtale min forbavselse over, at udvalgets ordfører, det ærede medlem fru Nina Andersen, med hele udvalget bag sig afviser dette vort ændringsforslag om at bringe indtægtsgrænsen op til 8 000 kr. Den ærede ordfører sagde, at det var urimeligt og ufornuftigt, og at den enlige moders problemer ikke blot var økonomiske, men også er andre, således også at få kontakt udadtil med andre mennesker. Det kan være meget rigtigt, at den enlige moder har mange forskellige problemer, men det er dog ubestrideligt, at hendes største problem er de vanskelige økonomiske vilkår — hele kommissionens betænkning er udtryk derfor — og det er ubestrideligt, at vil man hjælpe de enlige mødre over de besværligheder, de har med at sikre børnenes uddannelse, skal man ikke nøjes med gennem det foreliggende lovforslag at hjælpe de allerringest stillede, men så skal man også hjælpe de 70—80 pct. af de enlige mødre, som går på arbejde år ud og år ind og ikke henvender sig med deres sociale besværligheder til de offentlige myndigheder, men som udelukkende har det ønske at få sikkerhed for at få normalbidraget forskudsvis udbetalt.

Jeg kan ikke se rettere, end at alt taler for, at vi dog i hvert fald må hæve indtægtsgrænsen til 8 000 kr., og at de enlige mødre i hvert fald må forvente støtte i dette krav fra de kvinder, der selv har underskrevet betænkningen, er gået ind for be-

tænkningen og har givet udtryk for, at de støtter de enlige mødres krav. Det er det mindste, man kan gøre, og jeg opfordrer indtrængende her på falderebet, havde jeg nær sagt, nu ved lovforslagets tredje behandling til, at man dog i hvert fald ikke lader dem få det indtryk, at hvad de kvindelige folketingsmedlemmer udtaler i ord, er eet, men deres handlinger noget andet. Lad ikke de enlige mødre få det indtryk, at de er svigtet også af kvinderne i det høje folketing.

Jeg vil med disse ord så indtrængende, jeg kan, anbefale alle i tinget, først og fremmest de kvindelige medlemmer, at stemme for det af mit parti stillede ændringsforslag.

Jeg vil samtidig efterlyse svar på nogle af de spørgsmål, jeg stillede ved første og anden behandling, herunder spørgsmålet vedrørende de beløb, som mødrene har ret til at fradrage i indtægten efter formuleringen af tilføjelsen til § 194, hvor det hedder:

„De med opretholdelsen af pågældendes erhvervsindtægt forbundne, nødvendige udgifter vil ligeledes kunne fradrages, herunder et rimeligt beløb til dækning af udgifter ved pasning af børn.“

Jeg kunne godt lide at få oplyst, hvor meget disse beløb kan gå op til, og så vil jeg iøvrigt endnu en gang så indtrængende, jeg kan, anbefale vedtagelsen af det af mit parti stillede ændringsforslag.

Formanden: Jeg gentager, at forhandlingen foreløbig kun drejer sig om ændringsforslaget.

Gertie Wandel: Jeg henholder mig til de bemærkninger, jeg fremsatte ved anden behandling. Jeg tror, at der ved det foreliggende lovforslag, som mit parti vil stemme for, er opnået så mange forbedringer for de enlige mødre, at man gennem vedtagelsen af det ændringsforslag, som det ærede medlem fru Ragnhild Andersen m. fl. har stillet, ville bringe de enlige mødre op over, hvad gifte arbejdere kunne opnå. Jeg kan derfor på mit partis vegne sige, at vi ikke kan stemme for ændringsforslaget.

Svend Jørgensen: Jeg skal på mit partis vegne anbefale at stemme imod det ændringsforslag, som det kommunistiske parti